

1. Sınıfta

İbrahim: Erhan, kalemin **var mı?**

Erhan: **Var**, buyur.

İbrahim: Eyvallah. Aaa, bu kalem kırmızı yazıyor!

Erhan: Başka **yok**. Sadece bu **var**.

İbrahim: Neyse, teşekkür ederim.

Erhan: İbrahim bak, Serkan bir şey yazıyor.

İbrahim: Öyle mi? Serkaaaan! Kalemin **var mı?**

var / yok

Var mı?

Var.

Yok.

2. Evde

Çocuk: Anne! Anne! Evde ekmek **var mı?** Bakkala gidiyorum.

Anne: **Hayır, yok**. Yumurta da al.

Çocuk: Kaç ekmek? Kaç yumurta?

Anne: 3 ekmek 10 yumurta al.

Çocuk: Ama param **yok**.

Anne: Masada para **var**.

var / yok

Var mı?

Hayır, yok.

Var.

3. Ofiste

İbrahim: Erhan, bugün **cuma mı**?

Erhan: **Hayır değil**, perşembe.

İbrahim: Ah be! Yani yarın tatil **değil mi**?

Erhan: **Hayır, değil**.

mı, mi, mu, mü? / değil

⚡ “mı, mi, mu, mü” Türkçenin soru ekleridir. Kelimelerden her zaman ayrı yazılırlar.
Bunların cevapları “Evet” ve “Hayır” şeklindedir.

Cuma mı?

Hayır, değil.

Değil mi?

4. Yolda

Azize: Burcu, şu adam **Uğur mu**?

Burcu: **Hayır, değil**. Kardeşi.

Azize: Aaaa Uğur’a çok benziyor. **Değil mi?**

Burcu: **Evet**, gerçekten çok benziyor.

mı, mi, mu, mü? / değil

⚡ İsim cümlelerinde sorulara bazen olumlu bazen olumsuz cevap veriyoruz.
Olumsuz cevaplarda “değil” kullanıyoruz.

Uğur mu?

Hayır, değil.

Evet.

Değil mi?

5. Evde

İbrahim: Şemsiyen var mı?

Erhan: Hayır, yok. Hava soğuk mu?

İbrahim: Hayır, soğuk değil, ama çok yağmur yağıyor.

var / yok

mı, mi, mu, mü? / Değil

Var mı?

Hayır, yok.

Soğuk mu?

Hayır.